

هُوَ الْأَبِي - ای جوان روحانی، ای منجذب رحمانی، مدّتیست...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

هُوَ الْأَبِي

ای جوان روحانی، ای منجذب رحمانی، مدّتیست مدیده که نفعه روحی از آن خطّه و دیار شما بظاهر
نرسیده با وجود آنکه بآنجناب اوراق عدیده ارسال گشته آن نفحات روحانی چه شد و آن نغمات
رحمانی کجاست آن آواز بریط و ارغنون و راز تار و عود و رود کجا رفت و آن آه و فغان بلبل گویا در
گلشن کبریا چه شد. اگر صبح وصال غروب نمود و فجر قرب افول کرد و ابواب لقا مسدود شد لکن
الحمد لله دروازه رجا مفتوحست و شمع وفا پر نور و عاشق صادق در حین وصال ساکت و یوم لقا
صامت. چون آتش فراق پر شعله گردد و حرارت اشتیاق شرر زند و فریاد و فغان کند چشم گریان آرد
و آه پنهان و دل سوزان ناله و زاری آغاز کند و با فرع و بیقراری دمساز شود. باری وقت خموشی نه و
هنگام فراموشی نیست قدمی در میدان نه و سمندی بجولان آر کمندی از قتراک باز کن و بندی در
گردن شیران کن صیدی بگیر و شکاری بنما تا یوم باقی وقت را غنیمت شمار عنقریب بملکوت ابی
پرواز کنیم عع

ORIGINAL

AUDIO